NN 80/2021 (14.7.2021.), Presuda i Rješenje Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: UsII-222/20-10 od 1. lipnja 2021.

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

1500

PRESUDA

I

RJEŠENJE

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Gordane Marušić-Babić, predsjednice vijeća, Dijane Vidović i Lidije Vukičević, članica vijeća, te više sudske savjetnice Blaženke Drdić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d., Z., kojeg zastupa opunomoćenik B. A., odvjetnik u Z., protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Z. 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Grada B., B., kojeg zastupa odvjetnik L. M. iz Z., radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i visine naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 1. lipnja 2021.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/16-11/330, urbroj: 376-05-3-20-26 od 9. lipnja 2020.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

III. Odbija se zahtjev zainteresirane osobe za naknadu troškova upravnog spora.

IV. Ova će se presuda objaviti u »Narodnim novinama«.

riješio je

Odbija se prijedlog tužitelja za određivanje odgodnog učinka tužbe.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika u točki I. izreke utvrđuje se da je tužitelj infrastrukturni operator i ima pravo puta na nekretninama koje se na dan donošenja rješenja nalaze u vlasništvu/suvlasništvu Grada B. prema evidenciji Općinskog suda u Zadru, Zemljišnoknjižnog odjela B. dostupnoj na zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji, na kojim nekretninama tužitelj ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (dalje: EKI) prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu za pravo puta podzemne i nadzemne EKI broj: 364/2016 (dalje: Elaborat), a koje koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljanje i održavanje svoje EKI. Elaborat je u dijelu o količini, vrsti i prostornom položaju EKI sastavni dio tog rješenja. U točki II. izreke utvrđuje se da je tužitelj infrastrukturni operator i ima pravo puta na nerazvrstanim cestama navedenim u Odluci Gradskog vijeća o dopuni Odluke o proglašenju statusa javnog dobra u općoj uporabi – nerazvrstane ceste za nekretnine na području Grada B. (klasa: 340-03/19-02/1, urbroj: 2198/27-01-20-7 od 29. travnja 2020.) Potvrdi Grada B. (klasa: 340-03/19-02/1, urbroj: 2198/27-03-20-6 od 14. svibnja 2020.), koje su sastavni dio ovog rješenja, na kojim nekretninama tužitelj ima izgrađenu EKI prema podacima u Elaboratu, koje nerazvrstane ceste su u vlasništvu Grada B., a koje tužitelj koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljanje i održavanje svoje EKI. Pod točkom III. izreke rješenja utvrđuje se da je tužitelj infrastrukturni operator i ima pravo puta na nekretninama navedenim u potvrdi Grada B., klasa: 340-03/19-02/1, urbroj: 2198/27-03-20-7 od 13. svibnja 2020., koja je sastavni dio ovog rješenja, na kojim nekretninama ima izgrađenu EKI prema podacima u Elaboratu, a koje su u vlasništvu Grada B. i koje nekretnine tužitelj koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljanje i održavanje svoje EKI.

Točkom IV. izreke rješenja utvrđeno je da količinu i vrstu EKI iz točaka I., II. i III. rješenja čine trase kabelske kanalizacije te trase elektroničkih komunikacijskih vodova u zemlji i nadzemnih elektroničkih komunikacijskih vodova navedene u Elaboratu.

Točkom V. izreke osporenog rješenja utvrđuje se godišnja naknada za pravo puta za korištenje nekretnina iz tog rješenja prema površini zemljišta na kojem se nalazi EKI sukladno podacima navedenim u Elaboratu i vrsti zemljišta navedenoj u evidenciji Zemljišnoknjižnog odjela B. ili Odjela za katastar nekretnina B., dostupnoj na zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji, uz primjenu iznosa naknade i načina obračuna određenih u članku 6. i 7. stavcima 1., 2., 3. i 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta (»Narodne novine«, broj: 152/11., 151/14. i 95/17. – dalje: Pravilnik). U točki VI. izreke utvrđeno je da Grad B. ima pravo na godišnju naknadu za pravo puta za nekretnine iz ovog rješenja od 10. studenog 2016., odnosno od dana uknjižbe prava vlasništva/suvlasništva na nekretninama iz točke I. u korist Grada B. ukoliko je ista nastupila nakon 10. studenoga 2016., prema evidenciji Zemljišnoknjižnog odjela B. dostupnoj na Zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji.

U točki VII. izreke obvezuje se tužitelj u roku od 8 dana od primitka ovog rješenja napraviti obračun godišnje naknade za pravo puta temeljem parametara iz ovog rješenja te obračun sa svim podacima koji su u primjeni dostaviti HAKOM-u i Gradu B., a u točki VIII. izreke obvezuje se u roku od 10 dana od primitka rješenja platiti Gradu B. naknadu za pravo puta za 1., 2., 3. i 4. godinu i dostaviti dokaz o uplati naknade. Određeno je da se svaka sljedeća godišnja naknada za pravo puta plaća u roku od 8 dana po isteku razdoblja za koje je naknada plaćena. Točkom IX. izreke obvezuje se Grad B. omogućiti tužitelju ostvarivanje prava puta na nekretninama iz tog rješenja.

2. Tužitelj osporava pobijano rješenje zbog povrede pravila postupka, pogrešne primjene materijalnog prava i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Navodi da je zainteresirana osoba zahtjev za utvrđivanje infrastrukturnog operatora podnijela 10. studenog 2016., temeljem kojeg je tuženik proveo upravni postupak i 30. listopada 2019. donio rješenje klasa: UP/I-344-03/16-11/330, urbroj: 376-05-3-19-21, kojim je utvrđeno da Grad B. ima pravo na godišnju naknadu za pravo puta od 10. studenog 2016. Smatra da je tim rješenjem odlučeno o pravima i obvezama stranaka u konkretnom upravnom postupku i time je taj postupak okončan, te da nije bilo osnove donošenju dopunskog rješenja u istom postupku, pozivajući se na članak 96. stavak 1. i članak 100. stavak 2. Zakona o općem upravnom postupku (»Narodne novine«, broj: 47/09. – dalje: ZUP). Također se poziva i na odredbu članka 5. stavka 2. Pravilnika, te navodi da nekretnine u odnosu na koje je doneseno osporeno rješenje nisu bile predmet ranijeg postupka, već je tuženik o pravima i obvezama infrastrukturnog operatora i Grada B. u odnosu na te nekretnine rješavao tek po podnošenju novog zahtjeva od 14. svibnja 2020., kada je zainteresirana osoba dostavila dokaz o vlasništvu odnosno pravu upravljanja, te iste ne mogu biti niti predmetom dopunskog rješenja već se u odnosu na njih mora voditi zaseban upravni postupak. Ističe da sukladno članku 28. stavku 6. Zakona o elektroničkim komunikacijama (»Narodne novine«, broj: 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17. – dalje: ZEK) i članku 5. Pravilnika zainteresirana osoba kao ovlaštenik naknade za pravo puta može pokrenuti postupak samo u odnosu na one nekretnine za koje se može legitimirati kao njihov vlasnik ili upravitelj i to na temelju ovjerenih izvadaka iz zemljišnih knjiga, odnosno temeljem drugog dokaza iz kojeg je nedvojbeno utvrdiv vlasničko-pravni status nekretnine. Smatra da se donošenjem dopunskog rješenja suprotno pravilima ZUP-a i Pravilnika zainteresiranoj osobi neosnovano priznaje pravo na naknadu za pravo puta za period u kojem ne postoji njegova obveza plaćanja naknade, koja se plaća isključivo vlasniku odnosno upravitelju nekretnine koji može dokazati svoje pravo vlasništva odnosno upravljanja. Smatra da je Grad B. zahtjevom od 14. svibnja 2020. pokrenula novi upravni postupak za nekretnine za koje tek sada dokazuje vlasničko pravni status, a čije zaprimanje predstavlja jedini relevantan trenutak od kojeg bi se sukladno Pravilniku trebala utvrditi predmetna obveza. Mišljenja je također da je za dokazivanje izvanknjižnog vlasništva nekretnina raznim potvrdama i odlukama nadležnih tijela relevantan datum izdavanja tih isprava. Kako zainteresirana osoba takove potvrde u konkretnom slučaju nije priložila u postupku okončanom ranijim rješenjem smatra da bi se podredno obveza plaćanja naknade za pravo puta za te nekretnine mogla odrediti najranije od dana izdavanja takove potvrde odnosno odluke kojom Grad B. kao podnositelj zahtjeva dokazuje svoje pravo vlasništva ili pravo upravljanja nekretninom. Ponavlja da je rješenje tuženika doneseno protivno pravilima ZUP-a, ZEK-a i Pravilnika, te predlaže da se njegov tužbeni zahtjev usvoji i osporeno rješenje poništi. Također tužitelj predlaže da sud odgodi izvršenje osporavanog rješenja do donošenja pravomoćne odluke u sporu sukladno odredbi članka 26. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima (»Narodne novine«, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17. – dalje: ZUS), jer odgoda nije protivna javnom interesu niti interesu zainteresirane strane, a izvršenjem tog rješenja odnosno isplatom naknade za pravo puta za razdoblja za koja zainteresirana osoba na tu naknadu nema pravo sukladno primjenjivim propisima, za njega bi nastala šteta.

3. Tuženik je dostavio odgovor na tužbu kojim se u cijelosti protivi tužbenim navodima i poziva na stajališta ovoga Suda izražena u ranije donesenim presudama, kojima je kao ispravna i zakonita potvrđena praksa donošenja djelomičnih rješenja u odnosu na dio zahtjeva (zemljišnoknjižno vlasništvo nekretnina) i naknadno donošenje konačnih ili dopunskih rješenja u odnosu na preostali dio zahtjeva (izvanknjižno vlasništvo nekretnine), kao i pravilnost određivanja datuma od kojeg teče naknada za pravo puta. Ističe da se zahtjev Grada B. od 10. studenoga 2016. odnosi na utvrđivanje infrastrukturnog operatora, količine EKI i naknade za pravo puta na svim nekretninama u vlasništvu i općem dobru pod upravljanjem zainteresirane osobe, a da je prvobitnim rješenjem klasa: UP/I-344-03/16-11/330, urbroj: 376-05-3-19-21 od 30. listopada 2019. utvrđen infrastrukturni operator i količina EKI, kao i naknada za pravo puta samo u odnosu na one